

Het achtergestelde jongetje van de klas

Ivo Kouwenhoven

Weet u wat één van mijn favoriete instrumentengroepen in het orkest is?
De percussiesectie!

Als die lekker klinkt zorgen zij absoluut voor de extra meerwaarde van elk muziekstuk. Zij zijn de mayonaise bij de patat, de jus op het vlees, de boter op het brood. Zonder hen.....

Alleen heb ik het idee dat ik een van de weinige ben die daar zo over denkt. Meestal zijn het de blazers die de meeste aandacht krijgen van de dirigent, daarna de drummer, maar die krijgt meestal te horen dat het weer eens te hard is. De paukenist mag blij zijn als er überhaupt aandacht aan hem besteed wordt en tot slot, helemaal achteraan, komt het achtergestelde jongetje van de klas: de percussionist.

Als de percussionist een tamboerijn bespeelt en je als dirigent vertelt dat het om een beatrijng gaat i.p.v. een tamboerijn krijg je steevast te horen: "Die hebben we niet". Staan er in de partituur 2 verschillende woodblocks voorgeschreven wordt er vaak maar op 1 woodblock geslagen, omdat er niets anders voorradig is (templeblocks is overigens een prima alternatief). De triangel wordt aangeslagen met een oude tentharing, omdat het triangelstokje verdwenen is en de bongo's kunnen niet worden bespeeld, omdat er al maanden een vel kapot is en niemand het initiatief neemt om een nieuw vel aan te schaffen. Van een vibraslap heeft de percussionist nog nooit gehoord en als ik vraag om een flexatone staat hij me aan te staren als een konijn in koplampen!

Als er een euphonium aangeschaft moet worden voor het A-orkest staat de week erna in het repetitielokaal een spiksplinternieuwe "compensating euphonium sovereign (!)" op de nieuwe eigenaar te wachten. Voor een beatrijng bij het jeugdorkest zijn er echter drie vergaderingen nodig, omdat de kinderen het toch ook prima met een tamboerijn af kunnen. "Dat is toch hetzelfde", hoor ik het bestuur dan zeggen. Bij de aanschaf van barchimes wordt er één met 25 (enkele) staafjes uitgezocht i.p.v. 36 met een dubbele rij, omdat dat weer geld scheelt. De moderne glasfiber claves klinken mooi helder, maar omdat er nog een paar oude houten exemplaren in de kast liggen (versleten en met een doffe klank) worden die van mijn verlanglijstje geschrapt. Sleighbells kan ik ook op mijn buik schrijven, want om nou voor 1x per jaar die dingen aan te schaffen vindt de penningmeester een beetje

onzin (niet wetende dat er in andere stukken ook sleighbells voorkomen).
Verder staan er nog een ratel, guiro, zweep en een set conga's op mijn verlanglijst, maar of die er ooit zullen komen?

Als er nog percussionisten zijn die vrienden zoeken op Facebook?
Ik wil wél jouw vriend zijn!